

Arrest

nr. 314 977 van 17 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. VERDIN
Albertwal 54
3700 TONGEREN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VERDIN. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, dient als niet-begeleide minderjarige een verzoek om internationale bescherming in op 4 november 2020.

Op 17 oktober 2022 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat en zijn voogd.

Op 24 november 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashai origine te zijn. Je bent geboren op 30 november 2004 in het dorp Amla uit het district Darai Nur gelegen in de provincie Nangarhar, waar je jouw hele leven verbleef tot aan jouw vertrek naar Europa.

Jouw vader was werkzaam voor de Amerikanen op de luchthaven van Nangarhar, waar hij ook bleef overnachten. Om de maand of anderhalve maand keerde jouw vader voor één nacht terug naar huis om de volgende ochtend meteen terug naar zijn werk te vertrekken. Een week voor jouw vertrek uit Afghanistan kwam jouw vader de laatste keer naar huis. De volgende ochtend vertrok hij en liet hij niets meer van zich horen. Enkele dagen later liet jouw oom jullie weten dat je vader gedood was door de Taliban. Twee dagen later kwamen enkele Talibanleden 's nachts naar jullie huis en vroegen ze aan jouw moeder om je naar buiten te sturen. Ze wilden jouw doden omdat ze vreesden dat je net als je vader een ongelovige was en mogelijks zijn job zou overnemen. Jouw moeder verstopte je in een kast in de badkamer en zei aan de Taliban dat je niet thuis was. Zij geloofden haar niet en doorzochten het hele huis, maar vonden je niet. Na het vertrek van de Taliban contacteerde jouw moeder haar broer om je het land uit te sturen. De volgende ochtend werd je opgehaald door je oom die een smokkelaar contacteerde om je reis naar Europa te organiseren.

Op 3 november 2020 kwam je België binnen, waar je op 4 november 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter ondersteuning van jouw verzoek leg je volgende documenten voor : taskara's van je ouders, werkdocumenten van je vader, een vaccinatiekaart van je moeder, twee briefomslagen en enkele foto's.

Bij terugkeer vrees je gedood te worden door de Taliban.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, zoals aangegeven in de attesten die u neerlegde, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

In casu maak je jouw persoonlijke problemen met de Taliban niet aannemelijk.

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat je de job van jouw vader voor de Amerikanen niet meteen aannemelijk maakt. Gevraagd om alles te vertellen wat je weet over de job van je vader, kom je niet verder dan te stellen dat hij voor de special forces werkte en meeging op offensieven tegen de Taliban (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 17.10.2022 (verder CGVS), p. 15). Gevraagd wat je nog weet over de job van je vader, antwoord je dat je geen informatie uit eerste hand hebt, alles wat je vertelt van je moeder hoorde en voeg je nog toe dat zijn team Udia heette (ibid.). Veel verder reikt je kennis echter niet. Gevraagd sinds wanneer je vader werkte op de luchthaven van Nangarhar, antwoord je dat je hem daar altijd werkzaam hebt weten zijn (ibid.). Gevraagd hoe hij gestart is met die job, antwoord je geen idee te hebben (ibid.). Gevraagd of je weet wie de leidinggevende van je vader was, antwoord je van niet (ibid.). Gevraagd wie de collega's van jouw vader waren, antwoord je dat je zijn collega's ook niet kende (ibid.). Gevraagd of je namen

kent van personen waarmee jouw vader werkte, antwoord je geen namen te kennen (CGVS, p. 15 en 16). Aangezien jouw vader al vele jaren werkzaam was voor de Amerikanen – je verklaart hem daar altijd te weten werken hebben – en het publiekelijk geweten was – je verklaart dat zowel de Taliban als de gewone burgers op de hoogte waren van zijn job (CGVS, p. 9) – kan redelijkerwijs verwacht worden dat je hierover meer gedetailleerde informatie kan geven die verder reikt dan enkele vage en zeer algemene stellingen.

Je probeert het beroep van je vader te bewijzen aan de hand van meerdere werkdocumenten (certificaten en een badge). Op de documenten staat echter enkel de voornaam van de bestemming – R. – zonder verdere informatie. Ook dient opgemerkt dat je tijdens het interview voor niet-begeleide minderjarigen aangaf dat je vader R. heette (interview niet-begeleide minderjarigen, p. 2) om later op de DVZ te verklaren dat hij R. heette (verklaring DVZ, punt 15a). Ook op het CGVS geef je de naam R. op (CGVS, p. 11). Gevraagd waarom je eerder R. vermeldde als gevraagd werd naar de naam van je vader, antwoord je dat zijn officiële naam R.U. is en sommigen hem R. noemen (ibid.). Gevraagd waarom je zelf twee keer een verschillende naam gebruikt hebt en opgemerkt dat het logisch zou zijn als je consequent één naam zou gebruiken, antwoord je dat beide namen van je vader zijn, jij altijd R. gebruikt en de tolk misschien een andere naam heeft gegeven (ibid.), hetgeen niet kan overtuigen als verschuiving voor deze inconsistentie.

Verder is het ook helemaal niet duidelijk waarom je vader het risico zou nemen om voor de Amerikanen te werken terwijl zijn kerngezin – vrouw en vier kinderen – woonachtig zijn in Talibangebied waar de lokale inwoners en Talibanleden bovendien op de hoogte waren van de activiteiten van jouw vader. Daarenboven leg je inconsistente verklaringen af over de attitude van je vader tegenover de Taliban. Je verklaart dat zowel de lokale burgers als Talibanleden van jouw dorp wisten dat jouw vader voor de buitenlanders werkte, reden waarom jij niet naar de school in het dorp durfde te gaan en vroegtijdig stopte met de madrassa (CGVS, p. 9 en 10). Je verklaart ook dat er veel Talibanleden in jouw dorp waren (CGVS, p. 8), de Taliban basissen hadden in buurdorpen Budialaj en Shaigal, en ook bovenaan de berg in jouw eigen dorp (CGVS, p. 9). Gevraagd naar het contact tussen de Taliban en burgers in jouw dorp, antwoord je dat de mensen die werkzaam waren voor de overheid vaak problemen hadden met de Taliban en zij die niet voor de overheid werkten soms problemen met de Taliban kregen (ibid.). Je vertelt dat je vader één keer om de maand of anderhalve maand 's nachts naar huis kwam en de volgende ochtend meteen terug vertrok (CGVS, p. 16). Gevraagd waarom hij enkel 's nachts in het dorp kwam, antwoord je dat hij overdag schrik had voor de Taliban en daarom enkel 's nachts kwam (ibid.). Opgemerkt dat je vader schrik had van de Taliban, de Taliban aanwezig waren in jouw regio waar ze om de macht streden met de overheid en het geweten was in jouw dorp dat je vader voor de Amerikanen werkte, en gevraagd waarom je vader zichzelf en zijn familie in gevaar zou brengen door samen te werken met de Amerikanen, antwoord je dat je vader niet geloofde dat de Taliban hem iets zouden kunnen aandoen en hij zei dat het voor hem geen probleem zou vormen (CGVS, p. 17). Opgemerkt dat je enerzijds zegt dat je vader schrik heeft voor de Taliban en daarom enkel 's nachts naar het dorp komt en anderzijds dat je vader dacht dat de Taliban hem niets kon maken en het voor hem geen probleem zou zijn, en gevraagd of dat niet tegenstrijdig is, antwoord je dat je vader dacht dat de Taliban hem niet zouden kunnen raken omdat hij 's nachts kwam en de Taliban hem niet zouden durven aanvallen net omdat hij voor de buitenlanders werkte (ibid.). Nochtans verklaar je wat later tijdens het interview dat je weet had van mensen die hun job voor de overheid opzegden op vraag van de Taliban en desondanks toch nog gedood werden door de Taliban (CGVS, p. 22). Opgemerkt dat je vader toch wist dat hij met zijn job zijn familie in gevaar bracht, antwoord je dat hij het wist, maar hij graag voor de buitenlanders werkte ook al zou hij dat met zijn leven moeten bekopen (CGVS, p. 17).

Daarnaast is het opvallend hoe weinig inspanning je vader met dergelijke risicovolle job leverde om zijn familie te beschermen, zelfs na herhaaldelijke doodsb bedreigingen door de Taliban. Ook leg je inconsistente en merkwaardige verklaringen af over het contact van je vader met de Taliban en zijn beweegredenen om geen maatregelen te nemen ter bescherming van zijn familie. Gevraagd of je vader voor zijn overlijden ooit al contact had met de Taliban, antwoord je van niet (CGVS, p. 21). Gevraagd of je vader voor zijn overlijden ooit bedreigd was door de Taliban, antwoord je affirmatief en dat ze twee of drie keer naar jullie huis zijn gekomen (ibid.). Opgemerkt dat je net zei dat hij nog geen contact had gehad met de Taliban, antwoord je dat je vader nooit persoonlijk contact had, maar ze wel naar jullie huis zijn gekomen en er contact was tussen jullie en de Taliban (ibid.). Gevraagd waarom de Taliban twee of drie keer naar jullie huis kwamen, antwoord je dat ze het huis doorzochten, jullie vroegen om je vader te doen ophouden met zijn werk voor de ongelovigen en er anders zware gevolgen zouden zijn voor hem en zijn hele gezin (ibid.). Gevraagd wanneer de Taliban de eerste keer naar jullie huis kwamen, antwoord je dat je je dat niet precies kan herinneren, het lange tijd geleden was en het zeven of acht maanden geleden was (ibid.). Opnieuw gevraagd wanneer de eerste keer was, antwoord je dat het acht of negen maanden voor je vertrek was (ibid.). Gevraagd op welke manier jullie bedreigd werden, antwoord je dat ze dreigden om je vader en zijn hele gezin te vermoorden als jullie er niet zouden in slagen hem te doen stoppen met zijn werk (ibid.). Gevraagd wat de reactie van jouw vader was op die doodsb bedreigingen, antwoord je dat je vader 'niets' zei, hij zei dat het 'loze bedreigingen' waren en de Taliban 'niets zouden doen' en zelfs als hij gestopt was met zijn job de Taliban hem toch hadden meegenomen en gedood, aangezien andere mensen die hun job voor de overheid wel stopten op vraag van

de Taliban toch meegenomen en gedood zijn (CGVS, p. 21 en 22). Opgemerkt dat je net zei dat jouw vader niet dacht dat de Taliban de doodsb bedreigingen zouden waarmaken en het loze bedreigingen waren, maar tegelijkertijd zegt dat de Taliban ook mensen gedood hebben die wel naar hen luisterden en stopten met hun job bij de overheid, en gevraagd of dat niet tegenstrijdig is, antwoord je dat hij toch gedood zou worden door de Taliban als hij zijn job zou stoppen en hij dus beter gewoon kon verder doen (CGVS, p. 22). Opgemerkt dat je vader en zijn familie door de Taliban bedreigd werden met hun leven en gevraagd welke stappen jouw vader heeft ondernomen om zijn familie en zichzelf te beschermen tegen de Taliban na die doodsb bedreigingen, antwoord je dat je vader geen stappen kon ondernemen aangezien hij vaak op zijn werk was (ibid.), wat een zeer bedenkelijke en vreemde houding lijkt in dergelijke noodsituatie. Gevraagd waarom de hele familie bijvoorbeeld niet gevlucht of verhuisd is naar een ander dorp, antwoord je dat je niet wist naar waar je zou moeten gaan, je vader er niet vaak was en je overal in Afghanistan hetzelfde probleem hebt (ibid.).

Dergelijke passieve houding van je vader en familie valt moeilijk te rijmen met de uiterst risicovolle job van je vader die algemeen bekend was in jouw regio, de sterke aanwezigheid van de Taliban in jouw regio, de zware repressie van de Taliban tegen overheidsmedewerkers en de herhaaldelijke doodsb bedreigingen expliciet gericht tegen jouw familie en vader omwille van zijn job. Het feit dat je inconsistente verklaringen aflegt over de houding van je vader tegenover de Taliban en zijn motieven om geen beschermingsmaatregelen te nemen doet verder twijfelen aan de oprechtheid van jouw verklaringen over de job van je vader.

Bovenstaande toont aan dat je de job van vader niet aannemelijk maakt.

Voorts maak je ook het overlijden van jouw vader niet aannemelijk. Zo is het merkwaardig te noemen dat je geen enkel idee hebt over wie jouw oom informeerde over het overlijden van je vader. Je verklaart dat jouw oom jullie op de hoogte bracht van zijn overlijden (CGVS, p. 17 en 18). Gevraagd hoe jouw oom wist van het overlijden van je vader, antwoord je dat je het niet weet en iemand hem waarschijnlijk telefonisch had ingelicht (CGVS, p. 18). Nogmaals gevraagd hoe jouw oom het overlijden van je vader te weten is gekomen, antwoord je wederom dat je het niet weet en iemand hem waarschijnlijk telefonisch ingelicht heeft (CGVS, p. 19). Gevraagd of jullie niet aan je oom gevraagd hebben hoe hij dat te weten is gekomen, antwoord je van niet, dat het niet het moment was om te vragen wie jouw oom had ingelicht en iedereen gewoon in tranen is uitgebarsten bij het vernemen van het nieuws (ibid.). Gevraagd of je dan tot op vandaag niet weet wie jouw oom daarover heeft ingelicht, antwoord je dat je dat inderdaad tot op heden niet weet (ibid.). Gevraagd of je daar niet nieuwsgierig naar bent, antwoord je van niet en dat je het hem nooit gevraagd hebt (ibid.).

Verder leg je merkwaardige verklaringen af over de houding van je vader de nacht voor zijn overlijden. Je verklaart dat een dorpsbewoner de Taliban inlichtte over de aanwezigheid van jouw vader in het dorp en zij hem de volgende dag vermoord hebben (CGVS, p. 17). Gevraagd welke dorpsbewoner dat vertelde aan de Taliban, antwoord je dat het 'iemand uit het dorp' was en je vader al vermoedens had dat iemand in het dorp hem had gezien (CGVS, p. 19). Je verklaart dat je vader gezien was door een zekere E. die gelinkt was aan de Taliban (CGVS, p. 19 en 20). Gevraagd hoe je weet dat E. dat doorverteld heeft aan de Taliban, antwoord je dat je vader vertelde dat hij gezien was door E. en hij al vreesde dat het problemen zou opleveren (CGVS, p. 20). Gevraagd of je vader op dat moment wist dat E. banden had met de Taliban, antwoord je naast de kwestie dat hij banden had met de Taliban, maar dat niet openbaar maakte (ibid.). Nogmaals gevraagd of je vader op het moment dat hij gezien werd door E. wist dat die laatste banden had met de Taliban, antwoord je dat je vader vermoedde dat E. banden had met de Taliban, hij vreesde dat het problemen zou opleveren en hij ook hoorde dat E. je vader en ook jullie uitmaakte voor ongelovigen (ibid.). Opgemerkt dat E. jullie dus al eerder beledigd had omwille van de job van je vader, antwoord je affirmatief (ibid.). Opgemerkt dat je vader gezien was door E. waarvan hij vermoedde dat die banden had met de Taliban en gevraagd waarom je vader die nacht dan toch in het dorp bleef slapen, antwoord je dat het laat in de nacht was, er geen auto's of openbaar vervoer meer was en vraag je je af naar waar je vader moest zijn gegaan (ibid.). Gevraagd of je vader die nacht veiligheidsmaatregelen heeft genomen om zich te beschermen, antwoord je van niet en dat hij niet zal gedacht hebben dat de Taliban hem de volgende dag al zouden opwachten of aanvallen (CGVS, p. 20 en 21). Opgemerkt dat je vader gezien was door iemand die banden had met de Taliban en de Taliban mensen doden die voor de Amerikanen werken, en het bijgevolg toch logisch is dat je vader in gevaar was, antwoord je dat je vader geen andere oplossing had aangezien het al laat was, hij bovendien geen enkele schrik had voor de Taliban en dacht dat de Taliban hem niets zouden kunnen aandoen (CGVS, p. 21), wat niet overeenstemt met je eerdere verklaringen dat je vader enkel 's nachts naar het dorp kwam uit schrik voor de Taliban en de Taliban ook al andere overheidsmensen gedood hadden die wel waren gestopt met hun job uit angst voor de Taliban. De passieve en gelaten houding van je vader valt wederom niet te rijmen met zijn kennis over de hardhandige houding van de Taliban tegenover overheidsmedewerkers.

Ook is het opvallend te noemen hoe weinig actie je moeder ondernam om je vader te lokaliseren na zijn vertrek de volgende ochtend nadat zij nochtans snel beseftte dat er iets niet in de haak was. Gevraagd wanneer jullie doorhadden dat er iets verkeerd was nadat je vader die ochtend vertrokken was, antwoord je dat je moeder de eerste dag al het gevoel had dat er iets niet klopte, aangezien hij normaal steevast dertig à veertig minuten na zijn vertrek belt, ze hem niet kon bereiken en dus meteen beseftte dat er iets niet klopte (CGVS, p. 22). Gevraagd of jouw moeder toen stappen ondernomen heeft om te weten te komen waarom jouw vader niet bereikbaar was, antwoord je van niet, aangezien jouw moeder als huisvrouw weinig kon ondernemen behalve blijven bellen en hopen dat ze hem toch zou kunnen bereiken (ibid.). Gevraagd of ze bijvoorbeeld niet aan jouw oom kon vragen om actie te ondernemen, antwoord je van niet, dat ze niet meteen naar je oom belde omdat ze dacht dat als haar man haar oproepen niet zou beantwoorden, hij evenmin zou ingaan op die van je oom (ibid.). Gevraagd of je oom – behalve bellen – misschien nog andere zaken zou kunnen ondernemen hebben die voor een huisvrouw moeilijker liggen, antwoord je geen idee te hebben (ibid.). Gevraagd of jouw moeder ook na drie dagen zonder nieuws van jouw vader geen extra stappen heeft ondernomen om hem te bereiken, antwoord je dat ze dat inderdaad niet deed en jullie vol verdriet thuis zaten te wenen omdat je vader onbereikbaar was (CGVS, p. 23). Gevraagd of jouw moeder niemand anders op jouw vaders werk kon proberen te bereiken, antwoord je van niet, aangezien jullie geen collega's kenden en van niemand nummers hadden om te bellen (ibid.). Dergelijke passieve houding valt opnieuw moeilijk te rijmen met de urgente situatie waarin jouw familie zich bevond. Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat jouw moeder meer inspanningen zou leveren om jouw vader te lokaliseren nadat deze ongewoon lange tijd niet te bereiken was.

Daarenboven maak je niet aannemelijk dat de Taliban jou persoonlijk viseerden en is het niet duidelijk waarom je broers wel met rust gelaten worden. Je verklaart dat de Taliban enkele dagen nadat jullie het overlijden van je vader te weten kwamen naar jullie huis kwamen (CGVS, p. 17 en 18). Gevraagd waarom de Taliban langskwamen, antwoord je dat ze op zoek waren naar jou, ze misschien dachten dat je net als je vader een ongelovige was en ze je wilden doden (CGVS, p. 23). Gevraagd of ze dat zo gezegd hebben dat ze je wilden vermoorden, antwoord je affirmatief (ibid.). Gevraagd waarom de Taliban jou zouden willen doden, aangezien je jong was en niets te maken had met het werk van je vader, antwoord je dat je er inderdaad niets mee te maken had, maar ze misschien dachten dat je het werk van je vader zou overnemen als je 16 jaar zou worden (ibid.). Gevraagd of de Taliban jouw broers ook hebben bedreigd, antwoord je dat die veel te jong zijn (ibid.). Opgemerkt dat je eerder zei dat je oudste broer nu 15 jaar oud is (CGVS, p. 12) en dat ook niet meer zo jong is, antwoord je dat hij 15 jaar is, maar je niet op de hoogte bent van zijn eventuele huidige problemen aangezien je niet in contact staat met hem (CGVS, p. 23). Opgemerkt dat je eerder zei wel in contact te staan met je moeder via Facebook (CGVS, p. 12 en 13), antwoord je dat dat klopt, maar je je moeder nog niet hebt horen zeggen dat je broer zou zijn meegenomen door de Taliban (CGVS, p. 23). Gevraagd hoe oud jij was toen je het land verliet, antwoord je dat je 15 jaar was (ibid.). Opgemerkt dat de Taliban jou wilden doden omdat je 15 jaar oud was en je vader voor de Amerikanen werkte en gevraagd waarom de Taliban jouw broer vandaag dan niet zouden willen doden die ook 15 jaar is en dezelfde vader had, antwoord je dat hij ook problemen zal krijgen en je hem graag zou laten overkomen naar België, maar je je moeder nog niet hebt horen zeggen dat de Taliban vragen naar je broer of hem zouden hebben meegenomen (CGVS, p. 23 en 24). Opgemerkt dat als de Taliban jouw broer zouden hebben meegenomen of als ze hem bedreigd zouden hebben, je daarvan toch op de hoogte zou zijn, antwoord je geen idee te hebben en nog niets gehoord te hebben (CGVS, p. 24).

Ook leg je merkwaardige verklaringen af over het huidige contact van je familie met de Taliban. Gevraagd of jij nog iets gehoord hebt van de Taliban sinds jouw vlucht uit Afghanistan, antwoord je van niet, aangezien enkel je familie weet waar je bent (CGVS, p. 24). Gevraagd of jouw familie in Amla nog contact heeft gehad met de Taliban sinds jouw vlucht uit Afghanistan, antwoord je het niet te weten (ibid.). Gevraagd of je daar nooit naar gepolst hebt, antwoord je dat je er niet naar gevraagd hebt en zij het ook nooit spontaan verteld hebben (CGVS, p. 25). Gevraagd waarom je daar zelf niet naar gevraagd hebt, antwoord je dat het internet veel te traag is om lange gesprekken te voeren of bepaalde vragen te stellen en het meteen terug uitvalt (ibid.). Opgemerkt dat als je nog in contact staat met je familie één van de eerste vragen die je zou stellen toch logischerwijs zou moeten zijn of zij nog last hebben van de Taliban, antwoord je eerst naast de kwestie om daarna nogmaals te stellen dat het internet niet goed genoeg werkt om je concreet te informeren (ibid.). Als de Taliban jou werkelijk viseerden en wilden doden, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij na jouw vertrek uit Afghanistan nog contact zouden hebben opgenomen met je familie en pogingen zouden hebben ondernomen om je te lokaliseren.

Ten slotte dient opgemerkt dat je tegenstrijdige verklaringen aflegt over het contact tussen de Taliban en je moeder de avond dat zij op zoek waren naar jou. Op de DVZ verklaar je dat je moeder aan de Taliban zei dat je niet thuis was en je bij je oom W.K. was (vragenlijst CGVS, punt 5). Op het CGVS gevraagd waar je moeder zei dat je die nacht was, antwoord je dat ze gelogen heeft door te zeggen dat je er niet was (CGVS, p. 24). Gevraagd waar je moeder zei dat je wel was, antwoord je naast de kwestie dat je verstopt zat in een

kist in de badkamer (ibid.). Opgemerkt dat je moeder aan de Taliban zei dat je niet thuis was en nogmaals gevraagd waar je moeder zei dat je wél was die nacht, antwoord je opnieuw ontwijkend dat je moeder loog tegen de Taliban omdat ze niet wou dat ze het huis zouden doorzoeken, terwijl jij gewoon thuis in de badkamer zat (ibid.). Gevraagd wat je moeder zei tegen de Taliban waar je wél was die nacht, antwoord je dat ze zei dat je ergens buiten was (ibid.). Opgemerkt dat je op de DVZ zei dat je moeder had gezegd dat je bij je oom was, je nu verklaart dat je moeder zei dat je ergens buiten was en gevraagd hoe dat komt, antwoord je vaagweg dat je het kort moest houden tijdens het eerste interview, het misschien de fout van de tolk is en je geen idee hebt (ibid.). Gevraagd of jouw moeder aan de Taliban heeft verteld dat je die nacht bij je oom was, antwoord je van niet en dat ze gewoon zei dat je niet thuis was (ibid.), wat niet overeenstemt met je eerdere verklaringen op de DVZ.

Uit het bovenstaande blijkt dat u niet voldoende en/of tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat je via jouw voogd op 27 september 2022 per mail vroeg om een tolk Pashai in te schakelen, nadat de datum van het persoonlijk onderhoud reeds ingepland was. Eerst en vooral dient opgemerkt dat een wijziging van tolk steeds voor de inplanning van het gehoor dient te worden aangevraagd. Ook werd je op de DVZ in het Pashtu gehoord en deden er zich luidens het verslag geen problemen voor. U gaf op de DVZ zelf aan het Pashtu te beheersen en spreken. Bij de start van het onderhoud op het CGVS werd duidelijk benadrukt dat je het meteen moest aangeven als er communicatieproblemen waren zodat ingegrepen kon worden (CGVS, p. 2). Gevraagd of je de tolk Pashtu die toen al enige tijd aan het was goed begreep, antwoordde je affirmatief (CGVS, p. 3). Je gaf opnieuw aan dat je de tolk Pashtu op de DVZ goed begreep (ibid.). Je verklaarde dat jouw moedertaal Pashai is, je alles beter kan uitleggen in het Pashai en je bepaalde zaken in het Pashtu niet begrijpt of kan uitleggen (CGVS, p. 4). Er werd begrip getoond door de PO en tegelijkertijd opgemerkt dat het onderhoud vlot leek te verlopen en extra benadrukt dat je het meteen moest aangeven als er communicatieproblemen waren, waarmee je instemde (ibid.). Op het einde van het onderhoud opgemerkt dat je op geen enkel moment communicatieproblemen hebt gesignaleerd en dat er vanuit gegaan wordt dat de tolk en jij elkaar goed begrepen hebben, antwoord je instemmend en dat je je wou excuseren mocht u zich niet goed uitgedrukt hebben (CGVS, p. 26). Gevraagd of je de tolk goed begrepen hebt, antwoordde je affirmatief, de tolk goed begrepen te hebben, maar zelfs soms moeite te hebben om goede zinnen te formuleren (ibid.). Jouw voogd en advocaat hadden geen opmerkingen op het einde van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 27).

De door jouw neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing.

Wat betreft de voorgelegde taskara's dient te worden opgemerkt dat deze documenten slechts een indicatie zijn van de identiteit en nationaliteit van de betrokken personen, dewelke in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken.

De vaccinatiekaart van jouw moeder toont enkel haar vaccinatiestatus aan, hetgeen niet relevant is voor jouw verzoek.

De briefomslagen tonen enkel aan dat je post hebt ontvangen uit Afghanistan, hetgeen niets kan wijzigen aan deze beslissing.

Met betrekking tot de werkdocumenten van jouw vader dient te worden aangestipt dat ze hierboven reeds deels werden besproken en de documenten an sich onvoldoende zijn om aan te tonen dat hij gewerkt zou hebben met de Amerikanen. Documenten kunnen jouw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. Of jouw vader al dan niet de persoon is die op de documenten wordt vermeld kan ook niet met zekerheid bevestigd worden. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Administratief dossier - Blauwe map, stuk 2). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde.

Wat betreft de voorgelegde foto's dient te worden opgemerkt dat aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Of jouw vader al dan niet te zien is op de foto's kan ook niet met zekerheid bevestigd worden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n

170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden

aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie)

niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

*Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij

terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in drie middelen een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van algemene beginselen van behoorlijk bestuur onder meer het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt volgende stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift:

- een schrijven van verzoekers raadsman aan het CGVS van 11 oktober 2022
- certificate of appreciation Afghan Security Guard Team van de vader
- letter of recommendation van de vader
- taskara's van de ouders
- uittreksel van de CGVS-vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken.

3. Aanvullende nota's

3.1. Op 9 oktober 2024 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin een analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico ingeval van verwestering wordt geactualiseerd en waarin gerefereerd wordt aan volgende rapporten (met verwijzing naar weblink):

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments”, 4 november 2022
- EUAA “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022
- EASO “Afghanistan Country Focus”, januari 2022
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan”, mei 2024
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022
- UNAMA “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023
- COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban”, 14 december 2023
- COI Focus Query “Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments”, 2 februari 2024.

3.2. Ter terechtzitting op 15 oktober 2024 legt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer met volgende stavingstukken om zijn verwestering aan te tonen:

- brief van werkgever
- brief van trajectbegeleidster vzw Oever

- brief leerkracht OKAN
- individuele rekening 2023-2024
- brief leerlingenbegeleider provinciale handelsschool
- getuigenis van begeleidster van leefgroep Saudade.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., punten 64-70).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart Afghanistan te hebben verlaten uit vrees voor vervolging door de taliban omdat zijn vader werkzaam was voor de Amerikanen op de luchthaven van Nangarhar en door de taliban gedood werd. Daarnaast voert hij een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering aan.

5.2. Wat betreft zijn vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering wegens een verblijf in Europa, kan op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie volgende analyse worden gemaakt:

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Hibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie evolueert naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de de facto-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt zij daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder zijn laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kaboel verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om te worden begeleid door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina'— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice"*).

in the *Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van 'wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing', waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de facto-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat de taliban een zeer 'soepele' bewijsstandaard hanteren. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds voorafgegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt gecontroleerd door controleurs van de MPVPV, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 20). Volgens dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met 'immorele inhoud' te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook van personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de 'geloofsethiek en denkwijze' van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheids-medewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de

voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Niettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteits-docenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij zouden worden behandeld bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in het land waarnaar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als 'verwesterd' worden gezien, kunnen worden bedreigd door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als 'verraders' of 'ongelovigen'.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit de voorliggende objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (1) personen 'die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden', dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die 'verwesterd' zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, de regio van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de gedragingen van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijding in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA "*Country guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 57-61).

5.3. In deze zaak blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker, die geboren is in november 2004, in november 2019 op 15-jarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten. Verzoeker was een jaar onderweg en kwam op 3 november 2020 in België aan waar hij op 4 november 2020 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Hij was toen bijna 16 jaar oud. Verzoeker kreeg, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen. Zijn leeftijd wordt niet betwist.

Momenteel is verzoeker 19 jaar oud en verblijft hij vijf jaar buiten Afghanistan waarvan ongeveer vier jaar in België. Gelet op zijn jonge leeftijd bij aankomst in België heeft verzoeker een groot deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt.

5.4. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier en uit zijn verklaringen ter terechtzitting blijkt onder meer dat verzoeker de Nederlandse taal spreekt, onderwijs heeft gevolgd, momenteel werkzaam is, actief deelneemt aan het maatschappelijk leven in België en zich openstelt voor de Belgische en westerse cultuur. Ter terechtzitting doet verzoeker geen beroep op de tolk maar drukt hij zich vlot uit in het Nederlands. Verzoeker heeft twee jaar OKAN-onderwijs gevolgd. Zijn OKAN-leerkracht en OKAN-leerlingenbegeleidster zijn unaniem lovend over het traject dat verzoeker in België heeft afgelegd. Verzoeker wordt omschreven als een vriendelijke, respectvolle jongeman alsook een leerling die graag en snel Nederlands wilde leren. Vanaf het begin viel hij op door zijn enorme motivatie en inzet. Hij werkte hard aan zijn taalvaardigheid en studievaardigheden en maakte opmerkelijke vooruitgang in een relatief korte tijd. Zij staan versteld hoe snel hij de Nederlandse taal onder de knie kreeg en hoe hij nog steeds zijn taalkennis, ook buiten de schoolmuren, verder blijft verbeteren. Zij getuigen dat verzoeker zich heeft ontwikkeld tot een verantwoordelijke jongeman die zijn leven op orde heeft en bijdraagt aan de gemeenschap, die goed geïntegreerd is in de maatschappij en de westerse cultuur. Zij bewonderen zijn wilskracht, zijn positieve ontwikkeling en zijn voortdurende inzet om zichzelf te verbeteren. Een aspect dat aanvankelijk enige uitdaging met zich meebracht, was zijn neiging om snel boos te worden. Verzoeker was zich echter bewust van dit probleem en toonde een open houding ten opzichte van hulp en begeleiding. Hij had om de twee weken een afspraak bij het Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg (CGG) en dankzij zijn doorzettingsvermogen en de ondersteuning van CGG, leidde dit tot positieve veranderingen in zijn gedrag en emotionele stabiliteit (aanvullende nota, stukken 3 en 5). Ook zijn trajectbegeleidster van vzw De Oever en zijn begeleidster bij leefgroep Saudade getuigen over het positieve traject dat verzoeker in België heeft afgelegd richting zelfstandigheid en inburgering. Verzoeker is als niet-begeleide minderjarige gestart in leefgroep Saudade. Door middel van studiotraining en kamertraining leerde hij de nodige vaardigheden zodat hij in 2022 kon doorstromen naar zelfstandig wonen onder begeleiding. Verzoeker is uitgegroeid tot een zelfstandige jongeman die zelf de touwtjes in handen durft te nemen. Door zijn positieve inzet zit hij ondertussen in de monitorfase van begeleiding wat wil zeggen dat hij geen wekelijkse begeleiding meer nodig heeft. Zijn begeleidsters omschrijven hem als een heel behulpzame en aangename persoon die zich op zeer korte tijd goed heeft aangepast aan de Belgische samenleving (aanvullende nota, stukken 2 en 6). Na zijn OKAN- en studietraject, is hij beginnen werken bij een groenten- en fruitbedrijf waar hij ongeveer een jaar werkzaam is. Door zijn werkgever wordt hij omschreven als een harde werker in de snijkeuken, een stipte werknemer waarop men kan rekenen, een echte teamplayer die met iedereen in het multiculturele team

goed overeenkomt (aanvullende nota, stukken 1 en 4). Ter terechtzitting verklaart verzoeker dat hij zopas een contract van onbepaalde duur heeft ondertekend bij deze werkgever. Daarnaast getuigt hij ter terechtzitting ook nog over zijn traject en dagelijks leven in België, zijn vrijetijdsbesteding met leeftijdsgenoten, zijn ruim sociaal netwerk van vrienden en vriendinnen van zowel Belgische als buitenlandse nationaliteit, zijn integratie in de Belgische samenleving en zijn vrees om bij terugkeer te zullen worden gevisieerd door de taliban omwille van zijn verwestering.

5.5. Uit het geheel van zijn verklaringen en de voorliggende documenten blijkt aldus dat verzoeker zich één van de landstalen eigen heeft gemaakt, onderwijs heeft gevolgd, zich ook actief heeft begeven in de maatschappij, en als adolescent al die tijd is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Zo hieruit niet noodzakelijkerwijze blijkt dat verzoeker daadwerkelijk verwesterd is, dient wel te worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met een westerse manier van leven en westerse opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid en gelijkheid tussen mannen en vrouwen en dit tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als tiener en adolescent. Verzoeker heeft weliswaar een deel van zijn vormende jaren in Afghanistan van voor de machtsovername door de taliban doorgemaakt maar er kan niet aan worden voorbijgegaan dat hij een belangrijk deel van zijn vormende jaren ook in België heeft doorgebracht en dat deze periode in zijn ontwikkeling, waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden, essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Hierdoor is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige de facto-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied. De Raad acht het niet onaannemelijk dat verzoeker, door zijn ervaringen alhier, al dan niet onbewust, een zekere vorm van opstandigheid of weerspannigheid kan tentoonstellen wanneer hij wordt verwacht zich te conformeren aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen.

5.6. Er wordt ten slotte niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Amla, gelegen in het district Darai Nur in de provincie Nangarhar. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij opgroeide in een dorp in een rurale omgeving. Uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar gold als een bolwerk voor ISKP, een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is, en de organisatie is er nog steeds aanwezig (EUAA, *Afghanistan. Targeting of individuals*, August 2022, p. 190-192), ook al is haar slagkracht over het algemeen recent verminderd door gerichte acties van de taliban. Nangarhar is, samen met de andere noordoostelijke provincie Kunar en Kabul, de provincie waar zowel ACLED als UCDP het hoogste aantal aanvallen door ISKP heeft gedocumenteerd (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 33, Algemeen Ambtsbericht, juni 2023, p. 36). Verder zijn er ook aanvallen van Pakistan tegen TTP doelwitten in de grensregio en confrontaties tussen de taliban en de lokale bevolking in Nangarhar naar aanleiding van het verbod op papaverteelt, gerapporteerd. Voorts zijn ook niet geïdentificeerde gewapende groeperingen actief in Nangarhar. De aanwezigheid van ISKP in Nangarhar, en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen kan in casu eveneens als een risicoverhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Gelet op hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot verzoekers profiel en traject in België is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP als onislamitisch zal gezien worden.

5.7. Er wordt ook nog benadrukt dat de taliban heel goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd en het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd. De taliban beschikken daartoe over een netwerk van informanten dat sinds augustus 2021 werd uitgebreid (EUAA *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 63-65, Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

5.8. Rekening houdend met het voorgaande, concludeert de Raad dat verzoekers jonge leeftijd maakt dat hij erg beïnvloedbaar is en dat hij zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn opleiding en zijn verblijf, (onbewust) gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt, die hem in de negatieve aandacht van de taliban kunnen brengen. Er kan worden aangenomen dat hij deze, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen, wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit is des te meer het geval gezien verzoeker, gelet op zijn leeftijd, met westerse normen en waarden in contact is gekomen tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling

als jongere. Dit brengt het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging waarbij de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van verzoeker die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wijst op 'wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing', waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

5.9. Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn vertrek uit Afghanistan in november 2019, de duur van zijn verblijf in België en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en de precare veiligheidssituatie in zijn provincie van verblijf, met name Nangarhar, met inachtneming van de onduidelijkheid over de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat er voldoende ernstige individuele risico-verhogende omstandigheden voorhanden zijn om in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan aan te nemen, waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een (toegeschreven) politieke en/of religieuze overtuiging.

5.10. De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *Country Guidance* van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als actoren van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

5.11. Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

6. Conclusie

In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

V. HOEFNAGELS